

Sotilasvirkamies Erkki Sampsu.

U t i s k a t s a u s
29.5.1942 klo 6.

RINTAMILTAME ei mainittavaa.

HARKOVIN ETELÄPUOLELLA on motti-
taistelu johtanut saksalaisten voit-
toon. Ryssien kevennyshyökkäyksetkään
eivät ole pystyneet muuttamaan lop-
putulosta ja vain muutamat yksinäiset
vihollisryhmät vielä jatkavat epätoi-
voista taisteluaan. Tähän mennessä
saksalaiset ovat saaneet yli 165.000
vankia, 517 hyökkäysvaunua, 1.180
tykkiä, tuhansia autoja ja hevosia
sekä suunnattomat määrät muita sota-
tarvikkeita.

Oman pesän likaaajan

maineen on pari kaveria saavuttanut
jättämällä toistetuista käskyistä
huolimatta heille määrätyn tienkorja-
ustyön suorittamatta. Toinen on heis-
tä palvelut nuhteettomasti ollen ete-
nemisvaiheen aikana rohkea ja neuvo-
kas kaikissa tilanteissa toisen olles-
sa kaikkeen tyytymätön purnaaja.

Olisi jo vihdoin viimein muistet-
tava, että Kenttäoikeus langettaa ras-
kaat tuomiot rikkomuksista. Oma pe-
sän likaa se, joka ei täysin voi-
min ja kykyinensä pyri täyttämään nii-
tä hänelle määrättyjä tehtäviä, jotka
on tarkoitettu yksinomaan edistämään
taisteluvalmiutemme kohottamista ja
huollon moitteetonta rullaamista.

virkamiehiksi.

Nykyisen tappeluksen aikana Samp-
su on toiminut Aholassa ammus- ja ase-
täydentäjänä. Suuret määrät tuliter-
veisiä ryssille on kulkenut hänen kä-
siensä kautta ja monet, monet aseet
on korjattu hänen opastuksellaan.
Kransattikeskityksistä ja vihollispar-
tioista huolimatta on patruunaajoneu-
vokolonna löytänyt hänen johtamanaan
Tyrjästä Ihalan - Lahdenpohjan - Pih-
laisten kautta Ohdan maisemille.

Sampsu on ukkomies ja "vanha"
mies, jolla eläkkeelle päästessään on
oikeus kantaa "siviilipukua ja jalka-
rättejä". Hän on väsynyt tähän puolustus-
taisteluun. Eteenpäin, että aika ku-
luisi paremmin, on hänen toiveensa.

muuttimme nykyinen asemestari ei
silloisen teeren poikia, joille
ei enää vain puhua "heeralttia".
Nyt sodat käyneenä ja monet kovat
sodat läpikäyneenä on hän nykyisen
taistelun aikana järjestänyt Aho-
n pataljoonan asehuollon perinteis-
in vastavalla tavalla.

Jo 17-vuotiaasta poikaklopista
alies hän oli karkoittamassa peri-
teellistämme ryssä itään kohden.
Sotaväen päättäneiden taistelun
jälkeen Sampsu jäi vapasehtoises-
sa suorittamaan asevelvollisuuttansa,
jota sitä monenkään pataljoonanko-
matijana ole ollut nykyinen kenraal-
i Heiarichs, joka vuonna 1918 oli
evon Jääkäreitten VII pataljoonan
johtaja. Sotataidon sakkoset oppi
Sampsu silloiselta komppanianpäälli-
siltään, nykyiseltä kenraalimajuri
Kallalta. Näiltä ajoilta Sampsu
muistinsa lokeroista selvitti: "Mon-
peppon puistossa lyötiin maahan niin
perkeleesti!"

Sotilasmestari Tatu Laitinen ei
ole sinolta Kannaksen rajan varti-
joista itsenäisyytemme alkuvuosina.
Sampo latuja hiihteli silloin Samp-
sunkin kenttävartion päällikkönä.
Näet ovat ne kahinat, joista hän
voi kertoa noilta ajoilta. Kolmisen
vuotta kestänyt aseseppäkuraasi
kekeytti rajankäynnit hänen kohdal-
taan ja monet työntäyteiset vuodet
joukko-osastopalveluksessa aseseppä-
aliupseerina seurasivat "yht'syssyy",
käyttäksemme hänen omaperäistä sa-
nantamaa.

Talvisotamme alkaessa Sampsu,
joka silloin oli arvoltaan yliker-
seantti, määrättiin JR 35:een. Kol-
laan Tappokukulan maastot ja monet
muutkin voitokkaista taisteluista
muistorikkaat paikat tulivat hänelle
silloin tutuiksi hänen jopa etulin-
joilla vihollisen yrittäessä tunkea
päälle korjatessa epäkuntoon joutu-
neita aseita. Tunnustukseksi toimin-
nastaan JR 35:n asemestarina Sampsu
rauhan tultua nimitettiin sotilas-

2.Kpk. 3652. Val.ups.v.s.